

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115205550
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1115205550.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobkyne: R.. F. W. F. L. N. T. O. Á. , I. X. XX.XX.XXXX, G. Z. Z., B. Č.. XXXX/XX, zastúpená JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 264 750, Bratislava, Stará Vajnorská cesta č. 37, za ktorú konajú JUDr. Ivan Javor a Mgr. Michal Tokár, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Bratislava, Štefanovičova č. 4, o zaplatenie 22.688,86 €, na odvolanie žalobkyne proti medzitýmnmu rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 16. mája 2018, č. k. 14 C 65/2015-321, takto

rozhodol:

Medzitýmny rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 16. mája 2018, č. k. 14 C 65/2015-321 vo výroku I., p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava I. medzitýmny rozsudkom zo dňa 16. mája 2018, č. k. 14 C 65/2015-321, rozhodol, že pôvodne žalovaná v I. rade zodpovedá za škodu spôsobenú žalobkyňu v rozsahu 2/3 (KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group), konanie v časti istiny 1.205,71 € zastavil a zastavil konanie voči pôvodne žalovanému v II. rade (JUDr. Z. B.). Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 193 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016, ďalej len „C.s.p.“), § 427 ods. 1, 2, § 428 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa žalobou žiadala žalovaných v I. a II. rade spoločne a nerozdielne zaviazat' náhradou škody vo výške 22.688,86 €, ako aj k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 25.2.2013 v čase 17:05 hod. došlo k dopravnej nehode tak, že vodič motorového vozidla zn. BMW GT530D, ŠPZ: BL-XXXX., JUDr. Z. B. na križovatke ulíc Landererova - Košická v Bratislave, na riadne vyznačenom priechode pre chodcov na Landererovej ulici, v odbočovacom jazdnom pruhu zrazil žalobkyňu prechádzajúcu cez tento prechod v smere na ostrovček (ďalej len „dopravná nehoda“). Uznesením povereného príslušníka Krajského riaditeľstva policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát v Bratislave, odbor dopravných nehôd, ČVS: KRP-40/ODNI-BA-2013 zo dňa 12.1.2005, bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Motorové vozidlo zn. BMW GT530D, ŠPZ: Z-XXXDR, malo v čase vzniku dopravnej nehody uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení č. XXXXXXXXXXXX so žalovanou v I. rade. Žalobkyňa v súvislosti s touto dopravnou nehodou utrpela zranenia, ktoré boli lekárskeho posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia ohodnotené podľa zákona č. 437/2004 Z. z. na celkom 1.340 bodov á 16,48 €, teda v celkovej výške 22.083,20 € (zaokrúhlené na 22.084,- €). Bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne nateraz nebolo možné vykonať. Celková náhrada škody na zdraví žalobkyne tak ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 22.083,20 €. Žalobkyňu vznikli aj účelne vynaložené náklady spojené s liečením vo výške 150,15 €. Žalobkyňu vznikla tiež vecná škoda vo výške 454,71 €. V priebehu konania zobrala žalobu v časti uplatneného nároku za bolestné vo výške 21.333,-€ a v časti náhrady nákladov spojených s liečením vo výške 150,15 € späť, v tejto časti navrhla konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaná v I. rade

po podaní žaloby žalobkyni uhradila dňa 22.4.2015 náhradu bolestného vo výške 21.333,- € a dňa 27.7.2015 náhradu nákladov spojených s liečením v sume 150,15 €. Súd prvej inštancie uznesením konanie v časti zaplattenia istiny vo výške 21.483,15 € zastavil a zároveň pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaní v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1.205,71 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 751,- € od 10.6.2015 do zaplattenia, zo sumy 150,15 € od 10.6.2015 do 29.7.2015, zo sumy 454,71 € od 10.6.2015 do zaplattenia a sumu 10.467,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.467,- € od 6.8.2015 do zaplattenia.

1.2. Žalovaný v II. rade vo vyjadrení uviedol, že nie je zodpovedný za vznik škodovej udalosti, čo bolo preukázané aj v trestnom konaní vedenom pre trestný čin ublíženia na zdraví, ktoré bolo voči nemu zastavené. Súčasne poukázal na závery znaleckého posudku č. 24/2013, vypracovaného Ing. F. Q., znalcom z odboru cestnej dopravy, podľa ktorého k dopravnej nehode došlo tak, že žalobkyňa vstúpila na vozovku a začala prechádzať po priechode pre chodcov v okamihu, keď bol vodič motorového vozidla (žalovaný v II. rade) s vozidlom v takej vzdialenosti, že nemohol zabrániť nehode po rozpoznaní kolíznej situácie, pričom rýchlosť mal výrazne nižšiu ako rýchlosť povolenú a pritom súčasne aj vzhľadom na všetky okolnosti primeranú. V zmysle záverov tohto znaleckého posudku technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika pohybu chodkyne. Žalovaný v II. rade poukázal na § 53 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. S poukazom na skutkový a právny stav navrhol žalobu zamietnuť, priznať mu nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

1.3. Žalovaná v I. rade vo vyjadrení k žalobe nerozporovala skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo, že v čase dopravnej nehody bolo motorové vozidlo poistené u nej a že škodová udalosť bola riadne nahlásená. Konštatovala, že dňa 24.2.2015 jej bolo doručené uplatnenie nároku na náhradu škody, z kontextu bolo zrejmé, že sa jedná o bolestné. Z pohľadu žalovanej v I. rade nebolo podanie žaloby potrebné a je toho názoru, že je predčasné. Ihneď po obdržaní uplatnenia nároku pristúpila k jeho prešetreniu. Uviedla, že aj napriek tomu, že nebola jednoznačne preukázaná vina žalovaného v II. rade, nebola doložená zdravotná dokumentácia žalobkyne zo dňa nehody (dňa 17.3.2015 žalovaná v I. rade kontaktovala žalobkyňu na doloženie zdravotnej dokumentácie), predložený lekársky posudok na bolestné na počet bodov 1.340 nebol datovaný, čím nespĺňal zákonom stanovené náležitosti. Dňa 22.4.2015 poskytla žalobkyni náhradu škody vo výške 21.333,- €. Z počtu bodov 1.340 priznala žalobkyni počet bodov vo výške 1.325 a to z dôvodu, že neuznala položku 160c v počte bodov 15 - pomliaždenie členkového kĺbu, pretože táto položka je subsumovaná pod položku zlomenina členka (202c), ktorá bola riešená opačne. Žalovaná v I. rade ďalej uviedla, že zobrala do úvahy výšku bodu pre rok 2013 vo výške 16,10 €, kedy došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne, a teda k vytrpeniu najväčšej fázy bolesti. Oba tieto jej postupy majú oporu v zákone č. 437/2004 Z. z., § 9. Žalovaná taktiež poskytla žalobkyni dňa 27.7.2015 aj ňou uplatnené náklady spojené s liečením vo výške 150,15 €. Žalobkyňa si u žalovanej uplatnila dňa 25.2.2015 aj náhradu vecnej škody vo výške 454,71 €, táto bola doložená nečitateľným dokladom, z ktorého nebolo zrejmé, čoho sa vecná škoda týka. Žalovaná v I. rade uviedla, že po doložení čitateľného dokladu a presnej špecifikácii nároku poskytne plnenie aj tohto nároku. V priebehu konania, po doložení relevantných dokladov zo strany žalobkyne, ktoré boli nevyhnutné k posúdeniu nároku za poškodenie dioptrických okuliarov vo výške 454,71 €, poskytla žalovaná v I. rade žalobkyni plnenie vo výške 372,86 €, pričom zohľadnila opotrebenie dioptrických okuliarov po dobu cca 27 mesiacov. Zakúpené boli po očnej prehliadke v októbri 2010 a poškodené boli 25.2.2013 pri dopravnej nehode.

1.4. Vzhľadom na úhradu vecnej škody vo výške 372,86 €, ako aj na skutočnosť, že žalobkyňa akceptovala stanovenie hodnoty bodu za bolestné platné pre rok 2013 v sume 16,10 € žalovanou v I. rade, zobrala žalobu späť v časti istiny 1.205,71 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 81,85 € od 10.6.2015 do zaplattenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 751,- € od 10.6.2015 do zaplattenia. Žalovaní v I. a II. rade súhlasili so späťvzatím žaloby v časti istiny. Predmetom konania tak zostalo zaplattenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 372,86 € od 10.6.2015 do 18.7.2016, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,15 € od 10.6.2015 do 29.7.2015 a zaplattenie sumy 10.467,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.467,- € od 6.8.2015 do zaplattenia.

1.5. Žalovaný v II. rade v priebehu konania oznámil, že trestné stíhanie vedené voči nemu v súvislosti s dopravnou nehodou bolo uznesením zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, nie je preto zodpovedný za vznik škodovej udalosti. Z uznesenia vyplýva, že konanie žalobkyne ako chodkyne a účastníka cestnej premávky mu vytvorilo náhlu prekážku, takže škoda bola spôsobená výlučne zavinením žalobkyne. Namietal, že žalobkyňa nepreukázala svoje nároky na sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle príslušných právnych predpisov a že uplatnené náklady spojené s liečením vo výške 135,15 € z titulu uhradených poplatkov za prednostné poskytnutie

zdravotnej starostlivosti nie sú účelnými nákladmi na liečenie. Mal za to, že nárok žalobkyne nie je dôvodný a to ani v časti žaloby, ktorú zobrala späť. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

1.6. Žalobkyňa dôvodila, že skutočnosť, že jej bola spôsobená škoda na zdraví prevádzkou dopravného prostriedku, považuje za nespornú. Tým je preukázaná objektívna zodpovednosť prevádzkovateľa dopravného prostriedku podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj poisťovateľa, za použitia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), čo považuje za dostatočné unesenie jej dôkazného bremena. Pre rozhodnutie o jej nároku nie je preto potrebné dokazovať zavinenie, či trestnú zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku.

1.7. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že v konaní bolo nesporné, že uznesením KR PZ, ČVS: KRP-40/ODNI-BA-2013 zo dňa 30.3.2017, bolo konanie voči žalovanému v II. rade ako vodičovi zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 17.5.2017. V konaní bolo nesporné, že v trestnom konaní boli vypracované znalecké posudky, znalecký posudok č. 24/2013 znalca Ing. F. Q., znalecký posudok č. 5/2014 znalca Ing. G. N. a znalecký posudok č. 80/2016 Ústavu súdneho inžinierstva Žiliny, pričom spracovali rôzne varianty nehodového deja, vychádzajúc z rovnakých podkladov. Závery posudkov pre posúdenie zodpovednosti nie sú jednoznačné. Zo záverov znaleckého posudku č. 5/2014 znalca Ing. G. N. vyplýva, že znalec spracoval štyri alternatívy priebehu nehodového deja, keď uviedol, že podľa alternatívy A1, resp. B1, bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW v súčinnosti s nesprávnym chovaním sa chodkyne pred vstupom do vozovky, podľa alternatívy A2, resp. B2, bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW. Ústav súdneho inžinierstva Žilina v znaleckom posudku č. 80/2016 vypracoval možný priebeh dopravnej nehody v dvoch alternatívach: v alternatíve „B“ technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola výlučne nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW, v alternatíve „A“ znalci v závislosti od posúdenia otázky právnej uviedli: ak vodič za predmetnej dopravnej situácie mal predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom do vozovky bude uskutočňovať vstup do vozovky, a teda mal dopravnú situáciu sledovať s ohľadom na to, aby dokázal zastaviť po spozorovaní jej vstupu do vozovky, potom technika jeho jazdy nebola správna; ak vodič za predmetnej dopravnej situácie nemusel predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom do vozovky bude uskutočňovať vstup do vozovky, a teda nemusel dopravnú situáciu sledovať s ohľadom na to, aby dokázal zastaviť po spozorovaní jej vstupu do vozovky, potom technika jazdy vodiča vozidla BMW bola správna a chodkyňa vytvorila vodičovi prekážku náhlu. Podľa súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania znaleckými posudkami vyplynulo, že vodič mal predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom do vozovky môže uskutočňovať vstup do vozovky a vstúpiť na priechod pre chodcov, ktorý bol označený dopravnou značkou A13, ktorá podľa vyhlášky MV SR č. 9/2009 Z. z. „upozorňuje na vyznačený priechod pre chodcov, ktorý by vodič inak neočakával, alebo ktorý nie je z dostatočnej vzdialenosti viditeľný“. Navyiac bolo povinnosťou vodiča dbať na zvýšenú opatrnosť pred priechodom pre chodcov z dôvodu, že popri dopravnej značke bol upozorňovaný aj prerušovaným žltým svetlom v zmysle vyhlášky MV SR č. 9/2009 Z. z. Podľa názoru súdu mal vodič dopravného prostriedku vynaložiť všetko svoje úsilie na zabránenie zrážky a mal predpokladať možný pohyb chodkyne na priechode pre chodcov. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že aj poškodená mohla predvídať a urobiť všetko pre to, aby mohla vstúpiť na priechod pre chodcov bez nebezpečenstva a mohla tak aj ona svojim pričinením zabrániť zrážke. Z predmetnej nehody, pokiaľ ide o dôkazy, ktoré by mohli preukázať nehodový dej dopravnej nehody, ako aj následnú zrážku, nie sú k dispozícii kamerové záznamy z križovatky ulíc Landererova - Košická, ktoré by zachytili priebeh nehody, kamery nie sú nastavené na tú časť križovatky, kde došlo k dopravnej nehode. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa stotožnil so záverom posudku Ing. N. podľa ktorého príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW pri odbočovaní pred priechodom pre chodcov v súčinnosti s nesprávnym chovaním sa chodkyne pred vstupom, ktorá sa dostatočne nepresvedčila, či môže vstúpiť na vozovku. Podľa jeho názoru žalovaná v I. rade neunesla dôkazné bremeno, nepreukázala, že by výlučne žalobkyňa zavinila vznik škody, s prihliadnutím na priebeh nehodového deja v rôznych alternatívach a to aj bez spoluviny poškodenej. Súd prvej inštancie ustálil, že žalovaná v I. rade neunesla dôkazné bremeno preukazujúce vynaloženie všetkého úsilia, ktoré bolo možné požadovať na zabránenie vzniku škody na strane žalobkyne. Konštatoval, že vstup poškodenej na priechod pre chodcov bez dostatočného presvedčenia sa, či môže vstúpiť na vozovku, mohol vytvoriť náhlu prekážku v dôsledku nesprávneho chovania, ako to uvádza aj znalec Ing. N. v posudku. Išlo o prekážku náhlu, čo by bolo čiastočne dôvodom liberácie žalovanej v I. rade.

Poukázal na to, že chodec nesmie vstupovať na vozovku a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho.

V konaní bolo významnou skutočnosťou posúdenie, že žalobkyňa sa v čase kolízie nedostatočne presvedčila, či môže bezpečne prejsť cez priechod pre chodcov. Súd dospel k záveru, že poškodená sa dostatočne nepresvedčila, či môže bez nebezpečenstva vstúpiť na priechod pre chodcov, čím svojím konaním porušila pravidlá cestnej premávky (§ 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke) a nemohla už zabrániť zrážke. Podľa názoru súdu tak poškodená porušila pravidlá cestnej premávky a ohrozila bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, preto k vzniku škody došlo aj v príčinnej súvislosti so zavinením poškodenej (žalobkyne). Súd prvej inštancie poukázal na to, že uvedený záver korešponduje aj so závermi znaleckého posudku znalca Ing. N., ako aj posudku Ing. Q. a to najmä v otázke nesprávnej techniky jazdy vodiča a nesprávnej techniky pohybu chodkyne. Podľa názoru súdu, tak žalobkyňa ako aj žalovaný v II. rade ako účastníci cestnej premávky mali s poukazom na § 415 Občianskeho zákonníka konať tak, aby predišli škode, pričom ustálil, na základe vykonaného dokazovania, že žalovaný v II. rade je zodpovedný za škodu v rozsahu 2/3. Prihliadol na to, že žalovaný v II. rade ako prevádzkovateľ, zodpovedá za vzniknutú škodu objektívne bez ohľadu na zavinenie a v konaní nebolo preukázané splnenie podmienok na zbavenie sa zodpovednosti prevádzkovateľa za spôsobenú škodu, a to preukázanie liberačného dôvodu uvedeného v § 428 druhá veta Občianskeho zákonníka, ani skutočnosť, že škoda bola spôsobená výlučne zavinením poškodenej. Keďže mal súd za preukázané čiastočné zavinenie poškodenej na vzniku škody, ktorého rozsah ustálil v pomere 1/3 (analogicky rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 690/1969, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11 Co 139/1966), v ktorom rozsahu je vylúčená zodpovednosť žalovaného v II. rade, a preto ustálil, že žalovaná v I. rade ako poisťovňa žalovaného v II. rade zodpovedá za škodu spôsobenú žalobkyňu v rozsahu 2/3.

1.8. Žalobkyňa v priebehu konania zobrala žalobu v časti istiny 1.205,71 € späť, súd konanie v tejto časti zastavil (§ 145 ods. 2 C.s.p.), keď žalovaní v I. a II. rade s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili. Súd rozhodol aj o návrhu žalobkyne na zastavenie konanie voči žalovanému v II. rade, voči ktorému zobrala žalobu späť na pojednávaní dňa 28.2.2018 a žalovaný v II. rade so späťvzatím žaloby súhlasil. Preto v zmysle § 145 C.s.p. konanie voči nemu zastavil.

1.9. Súd považoval za účelné vo veci rozhodnúť najskôr o základe procesného nároku, preto vo veci rozhodol medzitýmym rozsudkom podľa § 214 C.s.p.

2. Proti výroku I. vyššie uvedeného rozhodnutia podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Uviedla, že spornou bola v konaní otázka miery spoluzavinenia vzniku škody poškodenou. Dôvodila, že v konaní preukázala skutočnosť, že k vzniku uplatnenej škody na zdraví prišlo prevádzkou dopravného prostriedku (motorové vozidlo BL-372DR) vo vlastníctve žalovaného v II. rade, ako aj skutočnosť, že toto vozidlo bolo poistené u žalovanej v I. rade titulom poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie motorového vozidla. Tým je preukázaná a daná objektívna zodpovednosť prevádzkovateľa dopravného prostriedku podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj poisťovateľa za použitia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Pre rozhodnutie o nároku žalobkyne na náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku, preto nebolo z jej pohľadu potrebné dokazovať zavinenie, či trestnú zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku, naopak, žalovaná za vznik škody objektívne zodpovedá, svojej zodpovednosti sa môže zbaviť s poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka, pričom však je povinná uniesť dôkazné bremeno o takto tvrdených skutočnostiach. Žalovaná však v konaní neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala skutočnosti čiastočne, či úplne ju zbavujúce zodpovednosti podľa § 441 Občianskeho zákonníka. Podľa odvolateľky v trestnom konaní je potrebné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázať vinu vodiča, t.j. vylúčiť všetky možné (aj ním uvádzané) alternatívy priebehu dopravnej nehody, v ktorých neprišlo k porušeniu jemu ustanovenej zákonnej povinnosti v cestnej premávke. V prípade prípustnosti (technickej prijateľnosti) čo len jednej alternatívy priebehu dopravnej nehody bez porušenia zákonnej povinnosti vodiča (vychádzajúcej z vykonaného dokazovania dostupnými dôkaznými prostriedkami) nemôže byť v súlade so zásadou in dubio pro reo trestne zodpovedný. V prípade objektívnej občianskoprávnej zodpovednosti

prevádzkovateľa dopravného prostriedku za škodu je dôkazná situácia opačná. Tu je dôkazné bremeno na strane prevádzkovateľa, ktorý naopak musí preukázať, že je vylúčená akákoľvek iná alternatíva dopravnej nehody ako tá, že poškodený dopravnú nehodu spoluzavinil, resp. zavinil ju výlučne. Pokiaľ sa tak nestane a závery vykonaného dokazovania pripúšťajú aj alternatívu priebehu dopravnej nehody bez zavinenia poškodeného, potom prevádzkovateľ neunesie dôkazné bremeno vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka. A práve takýto skutkový stav nastal s ohľadom na závery znaleckého dokazovania zabezpečenom v trestnom konaní. Žalovaná nepreukázala, že je vylúčená akákoľvek iná alternatíva ako tá, že žalobkyňa dopravnú nehodu spoluzavinila, resp. zavinila ju výlučne. Znalec Ing. G. N. v znaleckom posudku č. 5/2004 spracoval štyri alternatívy priebehu nehodového deja, pričom podľa alternatívy A1, resp. B1, bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW v súčinnosti s nesprávnym chovaním sa chodkyne pred vstupom a podľa alternatívy A2, resp. B2, bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW. Ústav súdneho inžinierstva Žilina v znaleckom posudku č. 80/2016 vypracoval možný priebeh dopravnej nehody v dvoch alternatívach; v alternatíve „B“ podľa znaleckého posudku technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola výlučne nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW a v alternatíve „A“ znalci v závislosti od posúdenia otázky právnej uviedli, že ak vodič za predmetnej dopravnej situácie mal predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom do vozovky bude uskutočňovať vstup do vozovky, a teda mal dopravnú situáciu sledovať s ohľadom na to, aby dokázal zastaviť po spozorovaní jej vstupu do vozovky, potom technika jeho jazdy nebola správna. Ak vodič za predmetnej dopravnej situácie nemusel predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom do vozovky bude uskutočňovať vstup do vozovky, a teda nemusel dopravnú situáciu sledovať s ohľadom na to, aby dokázal zastaviť po spozorovaní jej vstupu do vozovky, potom technika jazdy vodiča vozidla BMW bola správna a chodkyňa vytvorila vodičovi prekážku náhlu. Žalovaná neunesla dôkazné bremeno, nepreukázala, že by žalobkyňa výlučne zavinila vznik škody. Žalovaná neunesla dôkazné bremeno ani o čiastočnom spoluzavinení vzniku škody žalobkyňou. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že aj poškodená mohla predvídať a urobiť všetko preto, aby mohla vstúpiť na priechod pre chodcov bez nebezpečenstva a mohla tak aj ona svojim príčinením zabrániť zrážke. Zároveň sa súd stotožnil s jedným so záverov znaleckého posudku Ing. N., v zmysle ktorého príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW pri odbočovaní pred priechodom pre chodcov v súčinnosti s nesprávnym chovaním sa chodkyne pred vstupom, ktorá sa dostatočne nepresvedčila, či môže vstúpiť na vozovku. Podľa názoru súdu vstup poškodenej na priechod pre chodcov náhle mohol vytvoriť prekážku, a preto možno aj vstup chodkyne vyhodnotiť ako nesprávne chovanie chodkyne pred vstupom na priechod pre chodcov. Súd mal za preukázané čiastočné zavinenie poškodenej na vzniku škody, ktorého rozsah ustálil v pomere 1/3 a rozhodol tak, že žalovaná zodpovedá za škodu v rozsahu 2/3. Žalobkyňa má za to, že súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav. Z vykonaného dokazovania vyplýva niekoľko alternatív priebehu nehodového deja, ako aj príčin dopravnej nehody. V konaní nebolo bez pochybností preukázané, že žalobkyňa spoluzavinila vznik dopravnej nehody. Za predpokladu, že nie je bez pochybností preukázané, že žalobkyňa spoluzavinila vznik dopravnej nehody a nie je bez pochybností vylúčená alternatíva, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola výlučne nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW, podľa názoru žalobkyne nie je možné rozhodnúť tak, že žalobkyňa spoluzavinila vznik škody. Zároveň namietla, že súd nedostatočne odôvodnil, na základe čoho sa priklonil práve k tej alternatíve priebehu nehodového deja, v zmysle ktorej príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla v súčinnosti s nesprávnym chovaním chodkyne. Súd vôbec neodôvodnil, prečo vylúčil tú alternatívu priebehu nehodového deja, v zmysle ktorej príčinou dopravnej nehody bola z technického hľadiska výlučne nesprávna technika jazdy vodiča vozidla. Odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že žalovaná zodpovedá za škodu spôsobenú žalobkyňou v plnom rozsahu.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že konajúci súd vychádzal zo znaleckých posudkov, ktoré boli vyhotovené v priebehu trestného konania, v ktorom bolo konanie voči vodičovi motorového vozidla zn. BMW GT530D, EČV: Z-XXXDR, JUDr. Z. B., ktorý v čase nehody mal u žalovanej uzatvorené povinné zmluvné poistenie, zastavené a to z dôvodu, že skutok nebol trestným činom. V odôvodnení bolo konštatované, že žalobkyňa vytvorila vodičovi motorového vozidla zn. BMW prekážku náhlu. Žalobkyňa sa proti záverom, prijatým v trestnom konaní, neodvolala. Podľa žalovanej konajúci súd v predmetnej veci správne rozhodol, keď obom účastníkom dopravnej nehody priznal určitú mieru zodpovednosti a to z dôvodu, že žalobkyňa sa pred vstupom na vozovku dostatočne nepresvedčila o možnosti bezpečne prejsť cez priechod pre chodcov, čím porušila ustanovenia § 53

ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení. Svojim konaním vytvorila žalobkyňa vozidlu zn. BMW prekážku náhlu, ktorá je takou prekážkou, ktorá je vodičovi vytvorená takým spôsobom, že vodič pri správnej technike jazdy nemôže zastaviť vozidlo do miesta zrážky, resp. nemôže odvrátiť dopravnú nehodu. Vo vypracovaných znaleckých posudkoch bolo zároveň vodičovi vozidla zn. BMW vytýkané, že jeho technika jazdy nebola správna a vzhľadom na okolnosti prípadu mal predvídať, že žalobkyňa, stojaca na chodníku pred priechodom pre chodcov, má v pláne prejsť cez prechod. Podľa žalovanej je potrebné si uvedomiť, že tak vodič motorového vozidla, ako aj chodec (ak vstúpi na vozovku, zákon č. 315/1996 Z. z. § 2 písm. j/) sú obaja účastníkmi cestnej premávky, a teda obom vznikajú povinnosti dodržiavať pravidlá cestnej premávky tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a majetku týchto účastníkov (§ 3 ods. 1, 2 citovaného zákona). Chodci smú prechádzať cez vozovku, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy. Žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie posudzoval uplatnený nárok žalobkyne v kontexte § 427 a § 428 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že žalobkyňa si za škodu, ktorá jej vznikla pri dopravnej nehode, z časti zodpovedá sama, keďže porušila všeobecnú prevenčnú povinnosť (§ 415 Občianskeho zákonníka), ako aj ustanovenie § 53 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na cestných komunikáciách, keď sa ako chodkyňa dostatočne nepresvedčila, či môže bezpečne cez priechod pre chodcov prejsť. V kontexte uvedeného súd mieru zavinenia žalobkyne na dopravnej nehode posúdil v rozsahu 1/3, s čím sa žalovaná stotožnila, a to aj napriek vyjadreniu žalovaného v II. rade zo dňa 2.2.2018, podľa ktorého za kolíznú situáciu, ku ktorej došlo dňa 25.2.2013, zodpovedá výlučne žalobkyňa.

4. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

5. Odvolací súd uznesením zo dňa 29.5.2019, č. k. 15 Co 115/2019-359, odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané. Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu uvedené uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že odvolanie podala žalobkyňa včas.

6. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. apríla 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobkyne, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku potvrdil ako vecne a právne správny (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodol medzitimným rozsudkom, rozhodujúc o základe procesného nároku tak, že žalovaná zodpovedá za škodu spôsobenú žalobkyňi v rozsahu 2/3. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávaný prípad použil ustanovenia § 415, § 427 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a správne ustálil, že žalovaná je povinná zaplatiť škodu spôsobenú žalobkyňi v rozsahu 2/3, pričom ustálil spoluzavinenie žalobkyne v rozsahu 1/3. Svoje zistenia a závery súd prvej inštancie aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

8. Odvolateľka v odvolaní namietala, že z vykonaného dokazovania vyplýva niekoľko alternatív priebehu nehodového deja, ako aj príčin dopravnej nehody, pričom v konaní nebolo bez pochybností preukázané, že spoluzavinila vznik dopravnej nehody. Podľa odvolateľky „za predpokladu, že nie je bez pochybností preukázané, že spoluzavinila vznik dopravnej nehody a nie je bez pochybností vylúčená alternatíva, že

príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola výlučne nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW, nie je podľa názoru odvolateľky možné rozhodnúť tak, že spoluzavinila vznik škody“.

9. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

10. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

11. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie R 28/1973, podľa ktorého „Prevádzateľ sa môže zbaviť zodpovednosti aj v prípade, ak je škoda spôsobená zavinením poškodeného. Zavinenie poškodeného Občiansky zákonník v ustanovení § 427 a nasl. neupravuje výslovne ako osobitný liberačný dôvod. Treba tu však vychádzať z toho, že ustanovenie § 441 OZ, ktoré upravuje zavinenie poškodeného, sa musí vzhľadom na svoju všeobecnú povahu uplatniť aj v tomto osobitnom prípade zodpovednosti. Už z toho vyplýva, že ho treba použiť tak v prípadoch všeobecnej zodpovednosti za spôsobenú škodu založených na princípe predpokladaného zavinenia (§ 420 OZ), ako aj v prípadoch osobitnej zodpovednosti vrátane zodpovednosti za škodu spôsobenú dopravnými prostriedkami, a to bez zreteľa na to, či škoda bola spôsobená okolnosťami majúcimi alebo nemajúcimi pôvod v prevádzke. Aj v dôvodovej správe k ustanoveniu § 441 OZ sa uvádza, že úprava následkov zavinenia poškodeného sa vzťahuje tak na prípady, keď škodca zodpovedá za vzniknutú škodu, pretože ju zaviniť (§ 420 OZ), ako aj na prípady, keď ide o zodpovednosť bez zavinenia (§ 427 a § 428 OZ). Výslovne sa ustanovuje, že poškodený sám znáša škodu, ktorú výhradne zaviniť. Výlučné zavinenie poškodeného môže síce viesť k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti prevádzateľa za škodu, avšak len v tom prípade, keď škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (§ 427 ods. 1 OZ), ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428 OZ). Ustanovenie § 427 OZ treba v tomto smere odlišovať od ustanovenia § 428 OZ, pretože v ustanovení § 427 ods. 1 OZ sa uvádza škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, zatiaľ čo v ustanovení § 428 OZ sa uvádza škoda spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke. Tento pojem je celkom iný a má na zreteli okolnosti, ktoré sú v príčinnej súvislosti so škodou (pozri rozhodnutie uverejnené pod č. 80/1970 Zbierky súdnych rozhodnutí). Ak bolo teda zavinenie poškodeného výlučne príčinou škody vyvolanej osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, prevádzateľ sa celkom zbaví zodpovednosti a škodu v plnom rozsahu znáša sám poškodený. Ak je však zavinený protiprávny úkon poškodeného len jednou z príčin škody vyvolanej osobitnou povahou prevádzky určitého dopravného prostriedku a ak bolo treba hľadať ďalšiu príčinu na strane prevádzateľa, potom poškodený znáša škodu len pomerne a sčasti za ňu zodpovedá prevádzateľ.“

12.1. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že zo záverov znaleckého posudku č. 24/2013 vypracovaného znalcom Ing. F. (č. I. 129 a nasl. spisu) vyplýva, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika pohybu chodkyne v tom, že vstúpila na priechod pre chodcov v okamihu, keď prichádzajúce vozidlo bolo v takej vzdialenosti a malo takú rýchlosť, že cez cestu nemohla bezpečne prejsť, čo vyvolalo kolíziu situáciu, ako aj nesprávna technika pohybu chodkyne v tom, že sa pred vstupom na vozovku nepresvedčila, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva.

12.2. Zo záverov znaleckého posudku č. 5/2014 vypracovaného znalcom Ing. G. N. (č. I. 192 spisu) vyplýva, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW v súčinnosti s nesprávnym chovaním sa chodkyne pred vstupom, resp. po vstupe do vozovky (alternatíva A1, resp. B1 priebehu nehodového deja). Podľa alternatívy A2, resp. B2, priebehu nehodového deja bola príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla BMW.

12.3. Znalecký posudok č. 80/2016 vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline pracoval s dvoma variantami priebehu nehodového deja a to variant A, kedy je uvažované s tým, že vozidlo sa radí normálne do odbočovacieho jazdného pruhu v mieste, kde mu to vodorovné dopravné značenie umožňuje a variant B, pri ktorom sa vozidlo radí oneskorene do odbočovacieho jazdného pruhu cez súvislú pozdĺžnu čiaru. Zo znaleckého posudku vplýva (str. 233 spisu), že v prípade, ak nehodový dej prebiehal v súlade s variantom A, potom techniku jazdy vodiča je potrebné vyhodnotiť vo vzťahu k otázke právnej a to, či má vodič za danej dopravnej situácie predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom pre chodcov bude uskutočňovať vstup do vozovky tak, ako tomu došlo počas nehodového deja. Ak toto vodič nemusel predpokladať, potom technika jazdy vodiča vozidla bola správna. Ak vodič mal predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom pre chodcov bude uskutočňovať vstup do vozovky, potom technika jeho jazdy nebola správna. Z posudku

zároveň vyplýva (č. I. 233 spisu), že vodič v danej dopravnej situácii nemal možnosť neustále sledovať, či chodkyňa uskutočňuje vstup do vozovky, nakoľko musel sledovať aj situáciu na hlavnej ceste, kde mal dať prednosť v jazde vozidlám pohybujúcim sa po hlavnej ceste. Z pravidiel cestnej premávky vyplýva, že vodič má dať prednosť chodcom, ktorí prechádzajú po priechode pre chodcov. Aby vodič vozidla BMW umožnil chodkyňi prejsť pred vozidlo BMW, musel by začať spomaľovať pred priechodom pre chodcov a to ešte v okamihu, kedy chodkyňa stála pred priechodom pre chodcov - teda ešte neprechádzala po priechode pre chodcov. Je otázkou právnou, či mal za daných okolností vodič reagovať tak, aby zastavil pred priechodom pre chodcov v situácii, kedy ešte chodkyňa stála pri okraji priechodu. V prípade, ak nehodový dej prebiehal v súlade s variantom B, potom technika jazdy vodiča vozidla BMW nebola správna, do odbočovacieho pruhu prechádzal v mieste, kde mu to už vodorovné dopravné značenie nedovoľovalo. Z uvedeného posudku ďalej vyplýva (č. I. 236 spisu), že v zmysle pravidiel cestnej premávky má chodec prechádzať cez vozovku nasledovne: „Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť.“ Podľa záverov znaleckého posudku by prechádzanie chodkyne malo byť také, že vodič dokáže nenáhle upraviť rýchlosť jazdy tak, aby nevzniklo žiadne nebezpečie. Zodpovedá tomu brzdenie s polovičným spomalením, ako bolo v čase intenzívneho brzdenia. Konanie chodkyne mohol vodič rozpoznať v čase 2,1 s pred zrážkou, kedy sa nachádzal 17,5 až 20 m pred koridorom pohybu chodkyne a pohyboval sa rýchlosťou 30 až 43 km/h. Z rýchlosti 30 až 43 km/h potrebuje vodič na nenáhle brzdenie do zastavenia dráhu 22 až 40 m. Podľa znalcov možno teda konštatovať, že vstup chodkyne do vozovky nebol bez nebezpečenstva a chodkyňa svojím vstupom vyvolala kolíziu situáciu. V prípade ak nehodový dej prebiehal v súlade s variantom A, prechod chodkyne cez vozovku nebol správny, pričom nesprávnym prvkom bola skutočnosť, že chodkyňa z technického hľadiska neuskutočnila vstup do vozovky bez nebezpečenstva, v dôsledku čoho došlo k vzniku kolíznej situácie. V prípade, ak nehodový dej prebiehal v súlade s variantom B, potom chodkyňa nevytvorila vodičovi z technického hľadiska prekážku náhlu.

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu dopravnej nehody (25.2.2013) vodič je povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky.

14. Podľa § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu dopravnej nehody pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

15. Odvolací súd konštatuje, že zo všetkých troch znaleckých posudkov vyplýva, že prechod chodkyne cez vozovku nebol správny (okrem použitia alternatívy A2, resp. B2, vyplývajúcej zo znaleckého posudku č. 5/2014, a alternatívy B vyplývajúcej zo znaleckého posudku č. 80/2016), chodkyňa, nedodržiavajúc svoje povinnosti podľa § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke svojím vstupom do vozovky vyvolala kolíziu situáciu. Zo znaleckého posudku č. 5/2014 vyplýva (č. I. 195, bod. 10), že „vzhľadom na miesto vstupu chodkyne do odbočovacieho jazdného pruhu vozovky Landererovej ulice smerom na most Apollo, resp. počas prechádzania chodkyne cez odbočovací jazdný pruh vozovky Landererovej ulice, je možné konštatovať, že chodkyňa prirodzeným otočením hlavy doľava mohla osobné motorové vozidlo BMW GT 530D, ev. č. Z.-XXXDR, jazdiace v odbočovacom jazdnom pruhu vozovky Landererovej ulice smerom na most Apollo, resp. jazdiace v priebežnom jazdnom pruhu vozovky Landererovej ulice smerom ku križovatke ulíc Landererova-Košická v zornom uhle svojho pohľadu vidieť.“ Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, pokiaľ ide o priebeh dopravnej nehody, že by sa naplnil variant B, popísaný v znaleckom posudku č. 80/2016, teda že by sa vozidlo BMW radilo oneskorene do odbočovacieho jazdného pruhu cez súvislú pozdĺžnu čiaru. Ako uviedli znalci v znaleckom posudku č. 80/2016, či mal vodič za danej dopravnej situácie predpokladať, že chodkyňa stojaca pri okraji vozovky pred priechodom pre chodcov bude uskutočňovať vstup do vozovky tak, ako tomu došlo počas nehodového deja, je otázkou právnou. Odvolací súd poukazuje na to, že z pravidiel cestnej premávky vyplýva, že vodič má dať prednosť chodcom, ktorí prechádzajú po priechode pre chodcov (§ 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke). Vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 sama žalobkyňa uviedla, že „ak som vstupovala na prechod, tak som si nezapamätala, či išlo auto, alebo nie, ale myslím,

že som sa presvedčila, keď som vstupovala na priechod pre chodcov.“ Z uvedeného, podľa názoru odvolacieho súdu, vyplýva, že ani sama žalobkyňa si nebola istá, či sa pred vstupom na vozovku presvedčila, či sa blíži motorové vozidlo a či tak môže vstúpiť do vozovky bez nebezpečenstva kolízie. Žalobkyňa tak nedodržiavaj povinnosti chodca sa pred vstupom na vozovku nepresvedčila, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, vstúpila náhle do vozovky a vyvolala tak kolíznu situáciu, čím boli naplnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka. Správne preto, podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodol súd prvej inštancie, keď mieru zodpovednosti žalovanej za škodu určil v rozsahu 2/3.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd, postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p., rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania, tak ako ani o trovách konania pred súdom prvej inštancie, rozhodované nebolo, vzhľadom na druh rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým sa konanie nekončí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).